

Απειλούν λιμάνι, αεροδρόμιο και προσδοκούν σε κίνηση ματ

Γιατί ο Αττίλας δημιουργεί τετελεσμένα στην Πύλα, γιατί επιδιώκει αλλαγή του νομικού καθεστώτος της «νεκρής ζώνης» και οι τρεις άξονες επίθεσης από το Άρσο, τη Λύση και την Αθηνών

Γιάννος Χαραλαμπίδης

Τα όσα συνέβησαν στην περιοχή της Πύλας και δη τα τετελεσμένα, τα οποία οι Τούρκοι επιδίωξαν να εμπεδώσουν διά της βίας, είναι μέρος ενός ευρύτερου στρατηγικού σχεδιασμού. Αυτός ο σχεδιασμός προσδοκά αφενός στην ανάδειξη και κατοχύρωση των λεγόμενων «κυριαρχικών δικαιωμάτων» του ψευδοκράτους εντός και εκτός της «νεκρής ζώνης» και, αφετέρου, στην ενίσχυση της τουρκικής απειλής, κατά τρόπον ώστε, είτε γίνουν είτε όχι οι συνομιλίες, να έχουμε τις κάννες των τουρκικών πυροβόλων στον κρόταφό μας. Ποιος είναι λοιπόν ο επί του εδάφους στρατηγικός σχεδιασμός των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων και του κατοχικού καθεστώτος, του οποίου αναπόσπαστο τμήμα αποτελούν τα εν δυνάμει τετελεσμένα της Πύλας;

Τουρκικά βήματα μέσω Πύλας

Πρώτον: Διευκολύνεται και επιτρέπεται η ανάπτυξη μηχανοκίνητων τεθωρακισμένων δυνάμεων και ο έλεγχος εδάφους με τη χρήση - εκτός των άλλων- βαρέων όπλων, που δημιουργεί συνθήκες για να αποκοπεί η κεντρική οδική αρτηρία Λάρνακας-Αμμοχώστου. Μια τέτοια εξέλιξη εγκλωβίζει σε πρώτη φάση την ελεύθερη περιοχή Αμμοχώστου και αν οι επιχειρήσεις είναι περιορισμένης κλίμακας, δηλαδή μικρής έκτασης κρίση, δημιουργεί στρατηγικούς, στρατιωτικούς και διπλωματικούς σχεδιασμούς για γενικότερη άνευ όρων παράδοση.

Δεύτερον: Διανοίγεται νέος διάδρομος Άρσους - Αγίου Νεοφύτου Τρούλλων - Λειβαδιών - Λάρνακας. Δημιουργούνται συνθήκες ταχύτερης ανάπτυξης τουρκικών δυνάμεων και επίτευξης αποφασιστικού αποτελέσματος. Ως εκ τούτου, μπορεί να βρεθούν σε μικρότερο χρονικό διάστημα απ' ό,τι σήμερα, σε στρατηγικούς ζωτικούς χώρους, τους οποίους προσδοκούν να καταλάβουν, όπως είναι τα διωλιστήρια, το λιμάνι και το Διεθνές Αεροδρόμιο Λάρνακας. Η κατάληψη στρατηγικών, ζωτικών χώρων πνίγει και στραγγαλίζει τις νόμιμες Αρχές της Κυπριακής Δημοκρατίας, προκαλεί πανικό και δημιουργεί συνθήκες άνευ όρων παράδοσης.

Τρίτον: Τα τετελεσμένα στην Πύλα, μεταξύ Άρσους-Πύλας, εντός της «νεκρής ζώνης», δίδουν τη δυνατότητα παράκαμψης των Βρετανικών Βάσεων, οι οποίες, λόγω της ουδετερότητάς τους, προσφέρουν συνθήκες εξασφάλισης της αριστερής πλευράς των επιτιθέμενων τουρκικών δυνάμεων.

Πέραν των ανωτέρω, υπάρχει μια διευρυμένη επί του εδάφους στρατηγική διάσταση. Οι τουρκικές δυνάμεις μπορούν να συνδυάσουν τις επιθετικές τους ενέργειες από δυτικά - περιοχή Αθηνένου - προς Κόση, αποκόπτοντας έτσι εκτός από τον αυτοκινητόδρομο Λάρνακας-ελεύθερης Αμμοχώστου, τον αυτοκινητόδρομο Λευκωσίας-Λάρνακας δημιουργώντας κίνηση ματ.

Τρεις άξονες δράσης και ψήφισμα 186 του Σ. Ασφαλείας

Από καθαρά επιχειρησιακής άποψης οι Τούρκοι μπορούν να επιχειρήσουν από τους ευρύτερους χώρους εξορμήσεων, που γειτνιάζουν με τη γραμμή κατάπαυσης του πυρός στα κατεχόμενα, σε τρεις άξονες:

Πρώτος άξονας: Λύση-Άρσους-Πύλα-Ορόκλινη.

Δεύτερος: Άρσους-Τρούλλοι-Κελιά-Λειβάδια.

Τρίτος: Αθηνένου-Αβδελλερό-Αραδίππου.

Εκτός από το στρατιωτικό σκέλος υπάρχει και το νομικό - διπλωματικό, επί τη βάση του οποίου οι Τούρκοι επιδιώκουν προβολή κατοχύρωσης της λεγόμενης «κυριαρχίας» του ψευδοκράτους μέσω της «νεκρής ζώνης» και κατ' επέκτασιν αμφισβήτησης του status quo της «νεκρής ζώνης» με ταυτόχρονη επιδίωξη της κατάργησης του ψηφίσματος του Συμβουλίου Ασφαλείας, 186 του 1964. Σύμφωνα με το εν λόγω ψήφισμα, αφενός αναγνωρίζεται η Κυπριακή Δημοκρατία και η Κυβέρνησή της ως οι μόνιμες Αρχές στη νήσο Κύπρος και, αφετέρου, καθορίζονται οι πρώτοι όροι εντολής επί των οποίων στηρίζεται η δράση των Ην. Εθνών με νέα συναφή ψηφίσματα εντός της «νεκρής ζώνης». Ως γνωστόν η «νεκρή ζώνη» αποτελεί τμήμα της Κυπριακής Δημοκρατίας, η οποία, ως κυρίαρχο κράτος μέλος του ΟΗΕ δίνει εξουσιοδότηση στους άνδρες των Ην. Εθνών να ενεργούν σύμφωνα με τους όρους εντολής του Σ. Ασφαλείας.

Χωριστή συμφωνία για «νεκρή ζώνη»

Η τουρκική πλευρά έχει ήδη εγείρει θέμα για το καθεστώς της «νεκρής ζώνης» και αξιώνει χωριστή συμφωνία μεταξύ Ην. Εθνών και ψευδοκράτους για να επιτύχει αποαναγνώριση των νόμιμων Αρχών της Κυπριακής Δημοκρατίας και ταυτόχρονη αναγνώριση της λεγόμενης «Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου» μέσω του Συμβουλίου Ασφαλείας και δη στη λογική και πρακτική εφαρμογή αυτού που ονομάζει κυριαρχική ισότητα, όπως την είχε εγείρει τον Φεβρουάριο του 1974 με την ανάληψη των καθηκόντων του ο Μπουλέντ Ετζεβίτ. Γίνεται αντιληπτό ότι αν η τουρκική πλευρά πετύχει κάτι τέτοιο έχουμε πλήρη ανατροπή σε διπλωματικό και διεθνές επίπεδο και άλμα προς την επιβολή διευθέτησης λύσης δύο κρατών και συνομοσπονδίας.

Η άφιξη του Βοηθού ΓΓ του ΟΗΕ και η βάση δημοκρατικής λύσης

Επειδή οι εξελίξεις τρέχουν και θα βρίσκεται στην Κύπρο ο Βοηθός Γενικός Γραμματέας των Ην. Εθνών Μίροσλαβ Γιέντζια για να εξετάσει κατά πόσον υπάρχουν οι προοπτικές τριμερούς συνάντησης (Χριστοδουλίδης, Τατάρ και Γκουτέρες) κατά τον μήνα Σεπτέμβριο στο περιθώριο της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ και επειδή ο Πρόεδρος επιμένει ορθώς σε γενικότερη εμπλοκή της ΕΕ, λογικό θα ήταν να υιοθετηθούν επί τάπητος οι ακόλουθες εναλλακτικές δράσεις:

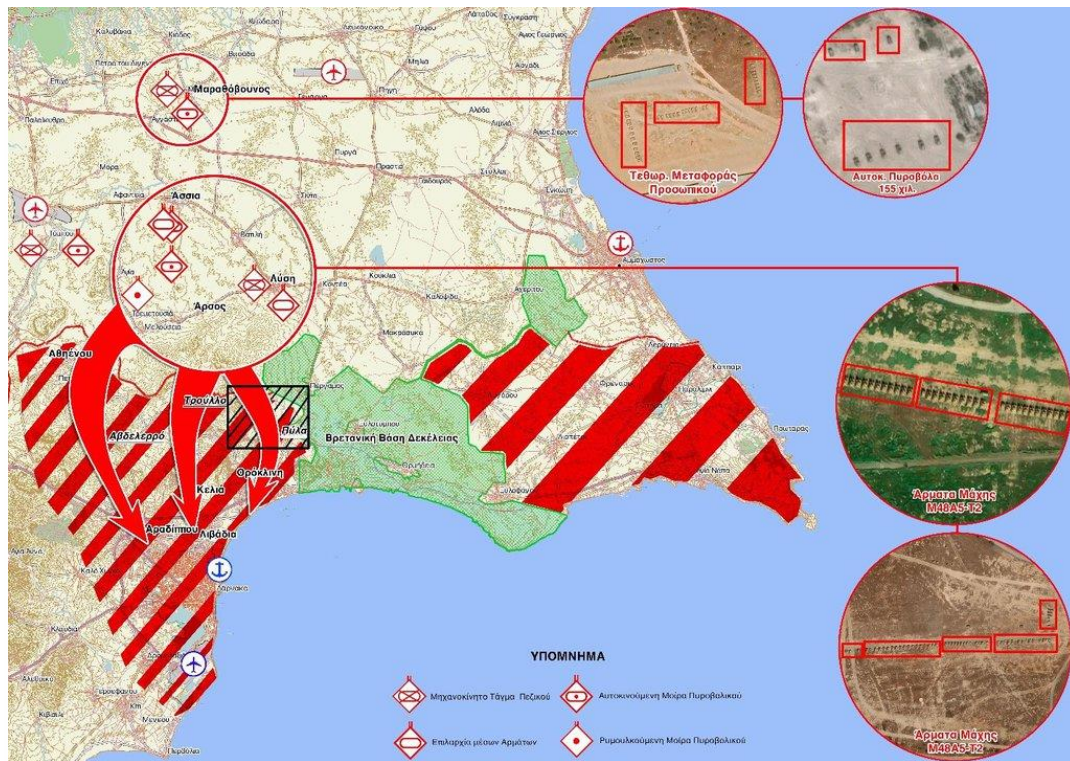
- 1. Η τριμερής δεν μπορεί να γίνει αν η τουρκική πλευρά επιμείνει στην αξίωση για λύση δύο κρατών για να υπάρχει ο κίνδυνος και να δοθεί η ευκαιρία σε διάφορους καλοθελητές να επιδιώξουν, όπως είτε ο Γενικός Γραμματέας, τον τετραγωνισμό του κύκλου και να μπούμε έτσι σε βαθύτερες διχοτομικές ατραπούς. Εάν, δε, αρχίσουν οι συνομιλίες χωρίς να είναι ξεκάθαρη η βάση τους, ότι δηλαδή η λύση θα στηρίζεται στις αρχές και αξίες της ΕΕ και στο διεθνές δίκαιο και όχι στις πάγιες τουρκικές θέσεις, τότε θα υπάρξει ο εξής κίνδυνος: Στην περίπτωση που αρνηθούμε να υποκύψουμε, ενδέχεται να κατηγορηθούμε ως απορριπτικοί και υπεύθυνοι για ένα νέο αδιέξοδο, που θα επιτρέψει στην τουρκική πλευρά να προωθεί τη λύση των δύο κρατών πάνω στην πλάτη μας.**
- 2. Η ενεργότερη εμπλοκή της ΕΕ ουδόλως θα πρέπει να σημαίνει τη νομιμοποίηση των διχοτομικών τετελεσμένων που αποτυπώνονται στον γεωγραφικό, διοικητικό και πληθυσμιακό χωρισμό της Κύπρου, όπως αυτός εφαρμόζεται στην πράξη στο πλαίσιο μιας ομοσπονδίας δυο συνιστώντων κρατών με πολιτική ισότητα που αποτέλεσε, μετά την κατοχύρωσή της στο Κραν Μοντανά, την πλατφόρμα επί της οποίας στηρίχθηκε η Άγκυρα και οι κατοχικές «αρχές» για να αξιώνουν ισότιμη κυριαρχία και δύο κράτη. Άρα η δική μας πολιτική θέση ως βάση λύσης θα πρέπει να είναι το πρωτόκολλο 10 και η αντιδήλωση της 21ης Σεπτεμβρίου του**

2005. Τι σημαίνει αυτό; Ότι εντάχθηκε ολόκληρη η Κυπριακή Δημοκρατία ως ενιαίο κράτος στην ΕΕ με αναστολή του κοινοτικού κεκτημένου στο βόρειο τμήμα λόγω της κατοχής. Για την εφαρμογή του χρειάζεται η σύμφωνη γνώμη της Κυπριακής Δημοκρατίας, που σημαίνει την επανενσωμάτωση των κατεχομένων και των Τουρκοκυπρίων σε αυτήν και στην ΕΕ και όχι την εφαρμογή μιας διχοτομικής λύσης μέσω μιας ομοσπονδίας συνομοσπονδιακού χαρακτήρα, που θα νομιμοποιεί τα διχοτομικά τετελεσμένα της εισβολής. Η δε αντιδήλωση της 21ης Σεπτεμβρίου του 2005 αποτελεί τμήμα του κεκτημένου και καλεί την Τουρκία να αναγνωρίσει την Κυπριακή Δημοκρατία εάν θέλει να προχωρήσει η ενταξιακή της διαδικασία στην ΕΕ.

Υπό αυτές τις συνθήκες, η ΕΕ κατοχυρώνει την αναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας και τη συνέχειά της σε περίπτωση λύσης, δημιουργώντας συνθήκες αποτροπής πρωτογενούς δικαίου όπως αξιώνει η Τουρκία για την επιβολή χωριστού κράτους και κυριαρχίας.

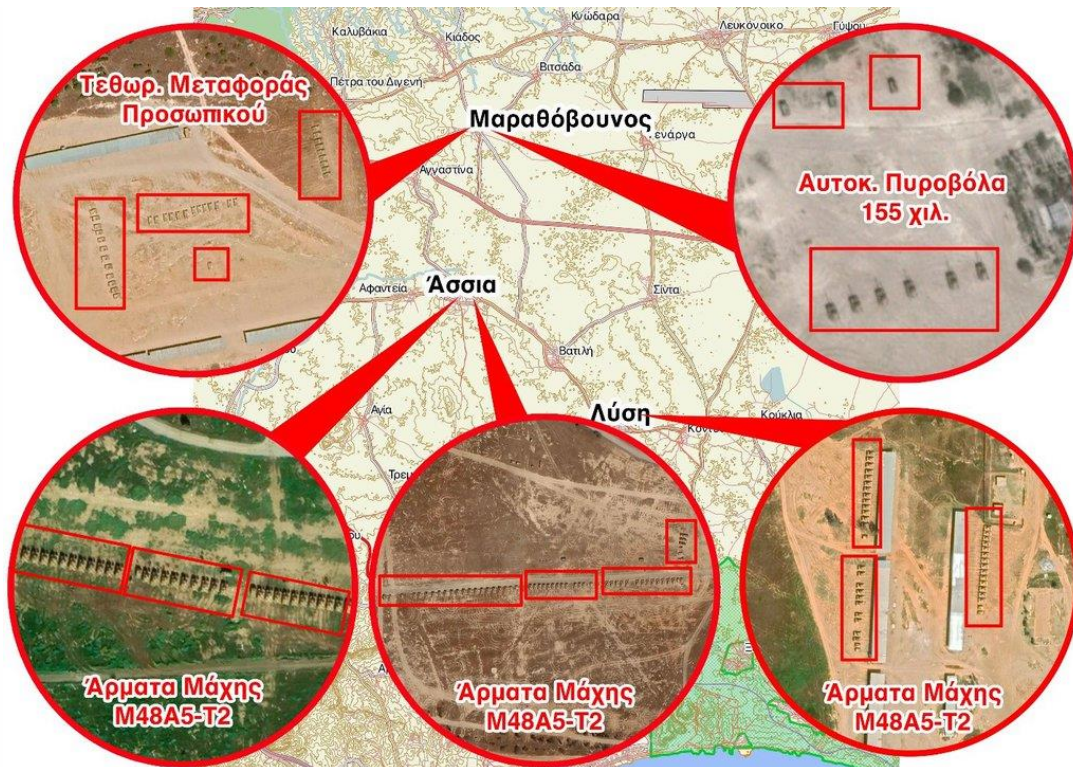
Το εμπάργκο σε βάρος της Τουρκίας και ο ρεαλισμός

Επειδή βεβαίως γίνεται λόγος για θέματα ασφάλειας, το ελάχιστο το οποίο θα μπορούσε να πράξει η κυπριακή Κυβέρνηση, είναι η υιοθέτηση της θέσης του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, Μάνφρεντ Βέμπερ, για επιβολή στρατιωτικού εμπάργκο σε βάρος της Τουρκίας λόγω της τουρκικής απειλής και κατοχής της Κύπρου. Βεβαίως, δεν αρκεί ο Βέμπερ, αλλά χρειάζεται και ανάλογη πολιτική βούληση εκ των ημετέρων. Η υπόθεση της Πύλας είναι ένα δείγμα των τουρκικών προθέσεων και της διάλυσης των ψευδαισθήσεων. Το κράτος έχει ως ελάχιστη αποστολή την ασφάλεια των πολιτών του. Και αυτό σημαίνει την ενίσχυση της αμυντικής θωράκισης ως εργαλείου αποτροπής κρίσεων. Διότι είναι αξίωμα του ορθολογιστικού ρεαλισμού και στηρίζεται μεταξύ άλλων σε δυο βασικά αξιώματα: Πρώτο, η αυτόνομη ή/και η συμμαχική ισχύς και το ισοζύγιο δυνάμεων φέρνουν σταθερότητα και μπορεί να οδηγήσουν στη διεξαγωγή συνομιλιών, χωρίς εκβιασμούς και απειλές, για λύση δημοκρατική. Δεύτερο, ο εξευμενισμός και το ανισοζύγιο δυνάμεων προκαλούν κρίσεις για να επιβάλει ο ισχυρός στον αδύναμο τη βούλησή του είτε διά της ισχύος του είτε διά της σκιάς και μόνο της ισχύος του. Υπάρχει όμως και κάτι άλλο που λέει ο ρεαλισμός εκ της φύσεώς του: Ότι για να πετύχει μια ηγεσία ουδόλως θα πρέπει να ζει στις ψευδαισθήσεις της... Γιατί; Διότι θα πληρωθεί ακριβά... Δυστυχώς, πληρώνεται ήδη.

Ο χάρτης είναι αποκαλυπτικός αφού αποτυπώνει: 1. Τους τρεις άξονες από τους οποίους μπορεί να εξορμήσει ο Αττίλας για: Α) Να αποκόψει τις κεντρικές οδικές αρτηρίες, δηλαδή τον δρόμο Λάρνακας - Αμμοχώστου και Λευκωσίας - Λάρνακας. Β) Να φτάσει σε σύντομο χρονικό διάστημα έξω από το λιμάνι και το Αεροδρόμιο της Λάρνακας, που αποτελούν στρατηγικούς ζωτικούς χώρους. Στόχος είναι ο αποκλεισμός της Λάρνακας, ο εγκλωβισμός της ελεύθερης Αμμοχώστου και γενικώς μια κίνηση ματ.

Πηγές της επιχείρησης συνιστούν: Α) Οι μηχανοκίνητες μονάδες στον Μαραθόβουνο και τεθωρακισμένα μεταφοράς προσωπικού, αυτοκινούμενα πυροβόλα 155 χιλιοστών. Β) Τα αμερικανικά άρματα μάχης M48A5-T2 που βρίσκονται στη Λύση και οι δυνάμεις που εδρεύουν στην Άσσια, δηλαδή επιλαρχίες αρμάτων και μοίρα αυτοκινούμενων πυροβόλων. Σε αυτά προστίθενται τα πυρά που μπορούν να προσφέρουν τα ριμουλκούμενα πυροβόλα που βρίσκονται στην Τρεμετουσιά. Πιο δυτικά στην Τύμπου εδρεύει πλησίον του αεροδρομίου μοίρα αυτοκινούμενων πυροβόλων και μηχανοκίνητο τάγμα πεζικού.

Δορυφορικές φωτογραφίες με άρματα μάχης, αυτοκινούμενα πυροβόλα 155 και μηχανοκίνητα τεθωρακισμένα.